

Malechau: Som det allerede er nævnt, er Baggrunden for Fastsættelsen af Reguleringstillægget for Statens Tjenestemænd i det kommende Aar den af Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab afsagte Kendelse vedrørende Arbejderlønningerne. Dermed er det altsaa givet, at den Forhøjelse af Reguleringstillægget, som skal finde Sted fra 1. April, efter Forslaget er fastsat i Overensstemmelse med den Forhøjelse af Arbejderlønningerne, som skete for ganske nylig. Tjenestemændene var, som alle ved, efter Loven berettigede til 7 Portioner Reguleringstillæg; dette foreslaar man altsaa nedsat til $3\frac{1}{2}$ Portion.

Tjenestemændene har gennem deres Repræsentanter i de tre Centralorganisationer og Danmarks Lærerforening givet deres Tilslutning til Lovforslaget. Dette har den højtærede Finansminister allerede fremhævet, og jeg kan give min Tilslutning til den Udtalelse, Finansministeren fremsatte om, at man bør være Tjenestemændene taknemmelig derfor. Det er noget, der maa godskrives dem, at de saaledes har vist Forstaaelse for den vanskelige Situation, Landet befinder sig i, og vil være med til sammen med andre Borgere at bære de økonomiske Byrder, som det nu engang er nødvendigt for os alle at bære. At de daarligst stillede Tjenestemænd og Pensionisterne med de smaa Pensioner ved Forslaget faar lidt mere, end der ellers kunde tilkomme dem, sammenlignet med de øvrige Tjenestemænd, kan vi fuldt ud tiltræde. Men naar dette er sagt, bør man heller ikke glemme, at selv Tjenestemændene i de højere Lønningsklasser gennem større Skatter og i øvrigt gennem mange andre Forpligtelser sammen med Borgerne i de øvrige Erhverv med tilsvarende Indtægter er haardt ramt af de stedfundne Prisstigninger paa kort sagt alle Omraader, selv om vi erkender, at Tjenestemændene med de smaa Lønninger og i det hele taget Folk med smaa Indtægter naturligvis er dem, der føleligst er ramt af Dyrtiden.

Der er imidlertid adskillige andre end dem, der kommer ind under denne Lov, og som ogsaa virker i Statens Tjeneste, der er ramt af Dyrtiden uden at faa Andel i Reguleringstillæg eller andet Vederlag for de stedfundne Prisstigninger, Lærervikarer bl. a., de faar ikke Andel i Reguleringstillægget og altsaa ingen Erstatning for Prisstigningen. Jeg tænker tillige paa en anden Gruppe Mennesker, der saa vidt jeg ved blev omtalt under Forhandlingerne i det andet høje Ting, nemlig Klasselotterikollektørerne, som jo ogsaa virker i en Statsinstitution, men som ikke faar mere Vederlag for deres Arbejde, end de

hidtil har faaet, nemlig 7 pCt. af Spilleindtægten; de hører ligeledes til de daarligst lønnede, dem med de smaa Indtægter. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde gøres noget for disse Mennesker, og om det i det hele taget ikke kunde være betimeligt, at deres Placering blev taget op til Revision, saa at de kunde blive klar over, hvorledes deres Stilling er, om de er Tjenestemænd eller honorarlønnede eller hvorledes. Dette vil jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister til velvillig Overvejelse.

Ifølge § 6 i Lovforslaget bemyndiges Finansministeren til for de Statstjenestemænd og Statspensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringstillæg paa Grund af Forholdene eventuelt skulde nedsættes til to Trediedele, fortsat at udbetale det fulde Reguleringstillæg. Dette kan jeg ogsaa fuldt ud tiltræde, og jeg vilde endda gerne være gaaet videre, saa at det ikke drejede sig om en Bemyndigelse, men blev fastsat i Loven, at de skulde beholde det fulde Reguleringstillæg. Jeg gaar nemlig ud fra, at den i § 6 indeholdte Bestemmelse saavel som den øvrige i Lovforslaget omhandlede Ordning højest skal have Gyldighed for Finansaaret 1941—42, saa at den nævnte Bestemmelse om Reguleringstillægget vil kunne bortfalde, naar Loven udløber. De Mennesker, der falder ind under denne Bestemmelse, sidder i hvert Fald for manges Vedkommende daarligt i det. Hvis det — hvad jeg gerne vil have en Udtalelse om af Finansministeren — er Tilfældet, at denne Bestemmelse kun gælder for det ene Aar, synes jeg, man godt kunde have givet en almindelig Tilladelse til, at de beholdt dette Tillæg fuldt ud i 1941—42.

Ifølge § 8 skal Loven have Gyldighed for Finansaaret 1941—42, men som den højtærede Finansminister sagde ved Forelæggelsen, og som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, er det i Virkeligheden Hensigten, naar de 7 Maaneder er gaaet, altsaa inden 1. November d. A., at forelægge Loven til Revision. Dette kan vi ogsaa tiltræde. Jeg mener blot, at saa kunde § 8 egentlig lige saa godt have lydt paa, at Loven kun skulde gælde for de første 7 Maaneder af Finansaaret 1941—42.

Mit Parti kan ogsaa fuldt ud tiltræde Lovforslaget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse. Vi ønsker at medvirke til en hurtig Behandling af det her i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det foreliggende Forslag om Ændring i Tjenestemandsløven er en Konsekvens af hele den Prisudvikling,